

Men hvis Forskolelærerindernes Uddannelsestid forlænges, samtidig med at deres Undervisningsomraade udvides, frygter vi, at det, der nu er den frugtbare Idé i hele deres Uddannelse, nemlig at alt er koncentreret om deres praktiske Uddannelse, forrykkes, ved at der lægges Vægt paa den mere direkte Kundskabsmeddelelse, og at der indføres Eksaminer, ikke blot som nu ved Optagelsen, men ogsaa ved Afslutningen.

Naar Ministeriet dernæst foreslaar, at Forskoleseminarierne drives med to Klasser ad Gangen, saaledes at der dimitteres Elever hvert Aar ved hvert Seminarium, undlader vi ikke at gøre opmærksom paa den Forhøjelse af Forskoleseminariernes Udgifter, der derved fremkommer f. Eks. til Lærergager, og da det tilmed maa befrygtes, at der samtidig vil finde en betydelig Nedgang Sted i hver Klasses Elevtal, navnlig hvis Uddannelsen laves om og bliver en overvejende Kundskabsuddannelse med afsluttende Eksamen, vil Forskoleseminarierne ikke paa nogen Maade med deres hidtidige meget beskedne Statstilskud have Midler til at kunne opretholde deres Tilværelse. Endelig skal vi gøre opmærksom paa, at det stillede Forslag vil kræve en betydelig Forhøjelse af Elevernes Statsunderstøttelse.

Vi tillader os at samle vore Bemærkninger om følgende Punkter:

Den paatænkte Forlængelse af Forskolelærerindernes Uddannelse bør ikke medføre en Ændring i den nuværende Uddannelsesform.

Den paatænkte Ændring af Forskoleseminariernes Klasseantal vil medføre en betydelig Forøgelse af deres Udgifter, samtidig med at der sker Nedgang i deres Indtægter, et Misforhold, der kun kan ændres gennem forhøjede Statstilskud.

København, i Februar 1934.

Ærbødigst

Paa de 4 Forskoleseminariers Vegne

Einar Lund,
Seminarieforstander.